Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Ojoga Andrei
Dosarul nr. 2r-2918/24 (2-24105469-02-2r-13112024)

D E C I Z I E

20 martie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Marina Anton
Judecătorii Dorin Dulghieru și Constantin Roșca

soluționând fără citarea părților, recursul declarat de avocatul Baș Andrei în interesele lui Burdujel Angela,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 septembrie 2024, prin care a fost admisă parțial cererea de asigurare a acțiunii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de AEI „MICROÎMPRUMUT" împotriva lui Gonța Larisa, Stratulat Victor și Burdujel Angela cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii contractuale, a dobânzii de întârziere, precum și a cheltuielilor de judecată,-

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

La 18 septembrie 2024, AEI „MICROÎMPRUMUT" a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gonța Larisa, Stratulat Victor și Burdujel Angela cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii contractuale, a dobânzii de întârziere, precum și a cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu cererea depusă, AEI „MICROÎMPRUMUT" a solicitat în scopul asigurării acţiunii, aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești aflate în conturile bancare a părților pârâte, în limita valorii acțiunii.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 septembrie 2024 a fost admisă parțial cererea depusă de AEI „MICROÎMPRUMUT" cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii și s-a aplicat sechestru pe mijloacele financiare aflate pe conturile bancare, precum și interdicția de înstrăinare a bunurilor ce aparțin Larisei Gonța (IDNP *****); Victor Stratulat (IDNP *****) și Angela Burdujel (IDNP *****), în limita sumei de 279211,13 lei (două sute șaptezeci și nouă mii două sute unsprezece lei, treisprezece bani). În rest, cererea privind asigurarea acțiunii s-a respins ca neîntemeiată.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 15 octombrie 2024, avocatul Baș Andrei în interesele lui Burdujel Angela a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 septembrie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a încheierii instanței de fond în partea aplicării sechestrului pe mijloacele financiare aflate pe conturile bancare și aplicarea interdicției de înstrăinare a bunurilor ce aparțin cet. Burdujel Angela, soluționarea problemei în fond și respingerea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în această parte.

Argumentele recurentei:

În argumentarea cererii de recurs, avocatul Baș Andrei în interesele lui Burdujel Angela, a invocat că în motivarea cererii privind asigurarea acțiunii, reclamantul a prezentat ,,Raport al istoriei de credit nr. 8020460 din 11.09.2024" emis de Biroul Istoriilor de Credit al ,,VIA SCOPE,, SRL a cet. Angela Burdujel, prin care se atestă că aceasta deține altă obligație de plată nestinsă, mai exact contractul nr. ***505 din 05.08.2022.

Conform actului emis de către compania IUTE CREDIT rezultă că obligația de plată invocată de către reclamant este executată, prin urmare recurenta nu mai are alte obligații pecuniare, ceea ce nu poate fi considerat ca un motiv pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii asupra sumelor de bani și bunurilor imobile deținute de către copârâtă.

Un alt argument invocat de reclamant a fost că pârâții și copârâții au primit reclamația, însă nu au achitat datoriile integral, astfel pârâții se comportă cu rea credință și se eschivează de la executarea obligațiilor contractuale.

Menționează că copârâta Burdujel Angela purta discuții prin intermediul rețelei de comunicare ,,FACEBOOK,, cu Agnesa Burduja, fiind angajata companiei AEÎ ,,Microîmprumut,, din Sucursala «Ciocana» or. *****. Conform capturii de ecran se atestă că la data de 29.07.2024 angajata companiei i-a comunicat recurentei în calitate de fidejusor despre datoria acumulată, iar, la 01.08.2024 acestea au purtat o conversație telefonică în vederea somației, astfel copârâta nu a dat dovadă de rea credință, aceasta având intenția de a soluționa litigiul pe cale amiabilă.

Ținând cont de cele menționate supra, rezultă că argumentele și probele invocate de către reclamant în vederea măsurii de asigurare a acțiunii asupra bunurilor deținute de către copârâtă sunt eronate și nu pot servi ca temei.

Menționează că reclamantul, înaintând cerința cu privire la aplicarea unor măsuri de asigurare a acțiunii față de copârâtă, urma să demonstreze prin circumstanțe reale, prin probe pertinente și concludente, faptul că în caz de neaplicare a acestor măsuri, vor fi create dificultăți judecătorești sau va fi imposibilă executarea hotărârii judecătorești respective, precum și reaua-credință a pârâtului/intimat, care ar putea

crea obstacole la executarea hotărârii judiciare sau că există un pericol real de dispariție, înstrăinare sau risipire a bunului.

Simpla afirmație a reclamantului că copârâta dă dovadă de rea-credință la onorarea obligațiilor, nu sunt suficiente pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, ori este obligația părții interesate de a prezenta probe care ar dovedi faptul că neaplicarea măsurilor de asigurare va face dificilă executarea hotărârii judecătorești și există pericolul real la eschivarea de la o eventuală executare a hotărârii, or, astfel de probe nu au fost prezentate.

La caz, susține că urmează a se reține că recurenta Angela Burdujel nu este debitorul principal, obligația ei, izvorând din contractul de fidejusiune nr. CRC. 10.010210.05/F din 08.02.2022, ceea ce îi oferă posibilitatea de a înainta ulterior o acțiune în regres față de debitorul principal, astfel riscurile de a înstrăina bunurile sau de a eschiva de la executarea hotărârii, scad considerabil.

Consideră că reclamantul și instanța de fond nu au motivat suficient necesitatea aplicării a careva măsuri de asigurare față de copârâta Burdujel Angela, fiind expuse argumente generale asupra tuturor participanților la proces fără a ține cont de circumstanțele speței.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost pronunţată la 23 septembrie 2024, iar la actele cauzei lipsește dovada comunicării încheierii contestate.

Astfel, recursul declarat de avocatul Baș Andrei în interesele lui Burdujel Angela, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 septembrie 2024 se consideră a fi depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul întemeiat și pasibil de a fi admis, iar, încheierea instanței de fond casată, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze

integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

În acord cu prevederile art. 174 Cod de procedură civilă la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

În acest context Colegiul notează că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul, urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Din actele cauzei rezultă că la 18 septembrie 2024, AEI „MICROÎMPRUMUT” a depus cerere de chemare în judecată împotriva împotriva lui Gonța Larisa, Stratulat Victor și Burdujel Angela cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii contractuale, a dobânzii de întârziere, precum și a cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu cererea depusă, AEI „MICROÎMPRUMUT” a solicitat în scopul asigurării acţiunii, aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești aflate în conturile bancare a părților pârâte, în limita valorii acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 septembrie 2024 a fost admisă parțial cererea depusă de AEI „MICROÎMPRUMUT” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii și s-a aplicat sechestru pe mijloacele financiare aflate pe conturile bancare precum și interdicția de înstrăinare a bunurilor ce aparțin Larisei Gonța (IDNP *****); Victor Stratulat (IDNP *****) și Angela Burdujel (IDNP *****), în limita sumei de 279211,13 lei (două sute șaptezeci și nouă mii două sute unsprezece lei, treisprezece bani). În rest, cererea privind asigurarea acțiunii s-a respins ca neîntemeiată.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei și motivele invocate de recurent, Colegiul judiciar constată că instanța de fond eronat a reținut starea de fapt și a aplicat cadrul legal situației.

La caz, Colegiul judiciar relevă că în argumentarea soluției sale, prima instanță a reținut că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești din motivul înstrăinării bunurilor pe care le deține.

În asemenea circumstanțe, Colegiul judiciar reiterează că asigurarea acțiunii trebuie să corespundă scopului legitim și să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtei trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecție anticipată a drepturilor reclamantului. Depășirea scopului asigurării echivalează cu încălcarea gravă a drepturilor părții pârâte în cadrul procesului civil.

În acest sens, Colegiul conchide că instanța ierarhic inferioară a omis să argumenteze necesitatea instituirii măsurilor de asigurare prin prisma aprecierii pericolului eventualei imposibilități de executare ținut de substanța obiectului acțiunii.

Instanța de recurs remarcă că argumentele primei instanțe nicidecum nu justifică necesitatea aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În aceiași ordine de idei, instanța de recurs reține și faptul că prin depăşirea scopului asigurării acţiunii se va echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părţii opuse în cadrul procesului civil, cărora i s-ar putea cauza prejudicii irecuperabile.

Colegiul judiciar accentuează că în jurisprudenta CEDO, principiul egalității armelor semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele să fie avantajată în raport cu cealaltă parte din proces. Acest principiu - unul din elementele noțiunii mai largi de proces echitabil - impune fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza sa în condiții care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj în raport cu „adversarul”

ei (cauza Ankerl contra Suediei, hotarârea din 18 februarie 1997; cauza Niderost - Huler contra Suediei, hotarârea 1997-I/24 noiembrie 1997).

Astfel, în contextul aplicării măsurilor asiguratorii, Curtea Europeană a subliniat că, atât în procesul penal, cît şi în procesul civil, este importantă demonstrarea existenţei riscului întârzierii aplicării măsurii (periculum in mora) (a se vedea DCC nr.55 din 4 mai 2023, § 56; Fabrizio Stefano Piras v. San Marino (dec.), 27 iunie 2017, § 53).

Așadar, atunci când există riscul ca o măsură să impună o sarcină excesivă, trebuie să existe anumite garanții procedurale, astfel încât să se asigure că funcționarea sistemului și impactul acestuia asupra drepturilor de proprietate ale solicitantului nu sunt nici arbitrare, nici imprevizibile (a se vedea, de exemplu, Džinić v. Croația, 17 mai 2016, § 68).

În această ordine de idei, Colegiul judiciar notează că conform art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii. Astfel, legiuitorul a pus în sarcina solicitantului prezentarea unor probe pertinente, care ar justifica necesitatea asigurării acțiunii.

Colegiul judiciar remarcă că simpla existență a pretențiilor față de recurenta/pârâtă nu justifică temeinicia cererii de asigurare a acțiunii, în condițiile în care scopul asigurării acţiunii urmează să fie invocat şi justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare, deoarece asigurarea acţiunii constă din limitări, interdicţii sau obligaţii dispuse în mod operativ de către instanţa de judecată.

În acest sens, Colegiul judiciar apreciază ca fiind incorectă soluția instanței de fond, cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare, așa cum a fost menționat.

Mai mult, asigurarea acțiunii civile este o măsură care implică anumite restricții și imixtiuni în sfera drepturilor pârâtei. Astfel, la caz nu este întrunit caracterul de raționalitate și temeinicie a cerințelor solicitantei despre aplicarea măsurilor de asigurare. Aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii impune limitări serioase în exercitarea drepturilor civile ale persoanei și nu poate fi dispusă în mod expres, având la bază simple afirmații, ci urmează a fi demonstrat efectiv existența riscurilor justificative. Or, măsura în cauză limitează drepturile patrimoniale fundamentale ale persoanei apărate de art. 46 al Constituției Republicii Moldova și art. 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Măsura sechestrului asupra bunurilor reprezintă o ingerință directă în exercitarea dreptului său de proprietate. Prin urmare, încălcarea de către stat a acestui drept, urmează a fi realizată doar în circumstanțe excepționale, cu asigurarea unui echilibru justificativ între interesele generale ale societății în coraport cu interesele individuale.

În același timp, Colegiul civil reiterează că, pe lângă faptul că scopul măsurilor de asigurare este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, acestea urmează a fi proporționale, adică ingerințele în

drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantei.

Deci, Colegiul evidențiază că reclamantul/intimat AEI „MICROÎMPRUMUT” nu a prezentat probe, care să demonstreze existența riscului imposibilității de executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii. Or, actele cauzei atestă lipsa probelor și lipsa motivelor reale faptice, care să demonstreze necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, iar, riscul invocat de partea intimată, de a fi imposibilă executarea hotărârii judecătorești în cazul în care nu vor fi aplicate măsuri de asigurare, este lipsit de suport atât faptic, cât și legal. Corespunzător, soluția instanței de fond dată în acest sens este una neconformă cadrului legal pertinent aplicabil situației faptice constate de instanțe.

Aderent, Colegiul judiciar reiterează că obiectul litigiului constituie încasarea datoriei, a dobânzii contractuale și a dobânzii de întârziere, care urmează a fi apreciat/justificat la examinarea cauzei în fond. Pe de altă parte, necesitatea aplicării măsurilor de asigurare este dictată de necesitatea menținerii stării de fapt pe durata examinării cauzei, ceea ce în speță nu a fost demonstrat.

În acest sens, Colegiul reține ca fiind întemeiate alegațiile recurentului privitor la faptul că Burdujel Angela nu a intenționat și nu intenţionează să înstrăineze bunurile care îi aparţin în scopul eschivării de la executarea creantelor sale, mai mult ca atât nu există nici o probă care ar crea această percepţie cu atât mai mult că ultima în prezentul litigiu are calitatea de copârât, iar, conform actelor atașate la materialele dosarului, aceasta are calitatea de fidejusor, aceasta nefiind debitor principal, obligațiile acesteia izvorând din contractul de fidejusiune.

Prin urmare, Colegiu civil conchide că instanța de fond eronat a concluzionat asupra necesității admiterii parțiale a cererii de asigurare a acțiunii, în sensul formulat de AEI „MICROÎMPRUMUT”, în partea ce o vizează pe Burdujel Angela.

Reieșind din faptul că argumentele recursului declarat de avocatul Baș Andrei în interesele lui Burdujel Angela, sunt întemeiate, instanţa de recurs consideră necesar de a admite recursul, a casa parțial încheierea instanței de fond, în partea aplicării sechestrului pe mijloacele financiare aflate pe conturile bancare și aplicarea interdicției de înstrăinare a bunurilor ce aparțin cet. Burdujel Angela, soluționând prin decizie problema respectivă, cu respingerea cererii depuse de AEI „MICROÎMPRUMUT” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în această parte.

În conformitate cu art. 427 lit. c) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către avocatul Baș Andrei în interesele lui Burdujel Angela.

Se casează parțial încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 septembrie 2024, în partea aplicării sechestrului pe mijloacele financiare aflate pe

conturile bancare și aplicarea interdicției de înstrăinare a bunurilor ce aparțin lui Burdujel Angela, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de AEI „MICROÎMPRUMUT” împotriva lui Gonța Larisa, Stratulat Victor și Burdujel Angela cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii contractuale, a dobânzii de întârziere, precum și a cheltuielilor de judecată, cu soluționarea prin decizie a problemei în fond, prin care:

Se respinge cererea depusă de AEI „MICROÎMPRUMUT” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în privința lui Angela Burdujel (IDNP *****).

În rest, se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 23 septembrie 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
Judecătorul: Marina Anton

Judecătorii: Dorin Dulghieru

Constantin Roșca